

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Закарпатській області
Слідчий відділ
вул. Довженка, 3, м. Ужгород, 88000, тел. (03122) 3-61-32
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_zak_sv07@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001562

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру у вчиненні кримінального правопорушення (злочину)

місто Ужгород

«___» січня 2026 року

Старший слідчий в ОВС 2 відділення слідчого відділу УСБУ в Закарпатській області підполковник юстиції Румянцев Вадим Євгенійович, розглянувши матеріали кримінального провадження, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань 09.06.2025 за № 220250700000000083 за ознаками складу кримінального правопорушення (злочину) передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України та, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), згідно ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

**Шкиря Світлані Володимирівні, 27.01.1970 р.н.,
уродженці с. Павленкове, Новопсковського
району, Луганської області, громадянці України,
зарєєстрованій с-ще. Марківка, вул. Матросова
(Небесної Сотні), б. 36, Старобільського району,
Луганської області, раніше не судимій, -**

**про те, що вона підозрюється у вчиненні кримінального
правопорушення (злочину), передбаченого:**

**- ч. 7 ст. 111-1 КК України - добровільне зайняття громадянином України
посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій
території.**

**Фактичні обставини кримінального правопорушення (злочину), у
вчиненні якого підозрюється Шкиря С.В.**

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі –

рф) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Надалі, 27.04.2014 року всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент рф володимир путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), переслідуючи загарбницькі мотиви за підтримки збройних сил рф створили на території Луганської області терористичну, згідно з абзацом 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» організацію «Луганська народна республіка», одним із основних завдань якої є зміна меж території та державного кордону України в спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України (а саме - шляхом відокремлення від України території Луганської області в порушення порядку, встановленого Конституцією України, згідно ст. ст. 2, 73 якої територія України є цілісною і недоторканою, а питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом), тобто стійке об'єднання невизначеної кількості осіб (більше трьох), що створене з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якого здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, та в якому її структурні підрозділи здійснюють терористичну діяльність з відомих керівників (керівних органів) усієї організації.

Після цього, з метою поширення та закріплення своєї влади на території Луганської області владою рф за сприяння громадян України, які пішли на співпрацю та вступили в лави вищевказаної терористичної організації почали створюватись незаконні державні органи, правоохоронні та судові органи та активне приведення законодавства «ЛНР» у відповідності до конституції та законодавство рф.

В подальшому, всупереч нормам міжнародного гуманітарного права президент рф володимир путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), бажаючи захопити всю територію України, спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил рф на територію України.

24.02.2022 близько 05 години 15 хвилин збройними силами рф нанесено ракетно-бомбові удари по військовим і цивільним об'єктам України, а також введено на територію суверенної держави війська країни-агресора. У зв'язку з

цим, Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 в Україні з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 введено воєнний стан строком на 30 днів та в подальшому неодноразово продовжувався і триває на даний час.

Відповідно до ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 року, яка набрала чинності для України 24.08.1991 року, територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника, окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

У період з 24.02.2022 по теперішній час більшу частину території Луганської області захоплено військовослужбовцями зс рф та на даний час вона знаходиться під окупацією держави-агресора.

Відповідно до п. 7, ч. 1 ст. 1-1 Закону України від 15.04.2014 № 1207- VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (зі змінами та доповненнями від 07.05.2022) визначено, що тимчасово окупована рф територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією, весь Старобільський район, Луганської області, з 28.02.2022 включений до переліку тимчасово окупованих територій, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій.

З метою утримання захопленої території представники спеціальних служб рф у взаємодії із збройними силами рф організували підривну діяльність скеровану на подолання спротиву місцевого населення Луганської області, зокрема представників правоохоронних органів та сил оборони України, та припинення підтримки місцевих легітимних органів влади, судових та правоохоронних органів.

Після остаточної військової окупації частини населених пунктів Луганської області, представниками збройних формувань російської федерації фактично було узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій території громади шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, судових та правоохоронних органів, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності громади, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного і психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення, в тому числі, шляхом незаконного позбавлення волі діючих представників органів державної влади України та місцевого самоврядування.

Зазначені вище дії також здійснювались за підтримки незаконно утворених судових та правоохоронних органів.

Тимчасово окупована територія - це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Наведені вище факти розв'язання та ведення РФ агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, в тому числі, шляхом вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України, захоплення державних установ, організацій та військових частин із 27 лютого 2014 року широко висвітлювалися більшістю засобів масової інформації України та іноземних держав, у зв'язку з чим були достовірно відомі Таран О.В.

Так, Шкиря С.В. з 15.11.2020 року тобто на момент перебування частини Луганської області під контролем української влади обіймала посаду Головного спеціаліста з питань персоналу Марківського районного суду Луганської області.

Надалі, після розв'язання РФ агресивної війни проти України відповідно до наказу Марківського районного суду Луганської області від 06 травня 2022 року № 24/04-03 «Про звільнення Шкирі С.В.» остання була звільнена з займаної посади.

Проте, Шкиря С.В., достеменно будучи обізнаною з порядком утворення правоохоронних органів, судових органів, виконавчої влади, що регулюється виключно Конституцією України та Законами України, проте не маючи намірів дотримуватись вимог чинного законодавства України, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій та те, що суверенітет України поширюється на всю її територію, що Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, будучи обізнаною про те, що Луганська область є невід'ємною складовою частиною України, проте бажаючи діяти саме таким чином, почала активно співпрацювати з тимчасовою окупаційною владою держави-агресора РФ з метою реалізації свого злочинного умислу, бажаючи і надалі співпрацювати з тимчасовою окупаційною владою держави-агресора РФ у не встановлений досудовим слідством час, але не раніше 01 червня 2022 року добровільно зайняла посаду помічника судді в незаконному судовому органі Марківському районному суді ЛНР (мовою оригіналу – «Марковский районный суд Луганской Народной Республики») де і продовжує працювати по теперішній час.

За таких обставин, Шкиря Світлана Володимирівна, ґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме: добровільне зайняття громадянином України посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території.

Старший слідчий в ОВС 2 відділення
СВ УСБУ в Закарпатській області
підполковник юстиції

Вадим РУМЯНЦЕВ

ПОГОДЖЕНО
Процесуальний прокурор -
прокурор відділу
обласної прокуратури

Мирослава ГОЛІНКА

Письмове повідомлення про підозру отримав о ____ год ____ хв. ____ січня 2026 року.

Підозрювана _____ / _____ /

Захисник _____ / _____ /

Підозрюваному роз'ясненні його права, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Згідно ст. 42 КПК України підозрюваний, обвинувачений має право: знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують; бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення; на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату; не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання; давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати; вимагати перевірки обґрунтованості затримання; у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України; 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази; брати участь у проведенні процесуальних дій; під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу; застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала); заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо; заявляти відводи; ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України; одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення; оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом; вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися; користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за

рахунок держави. Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

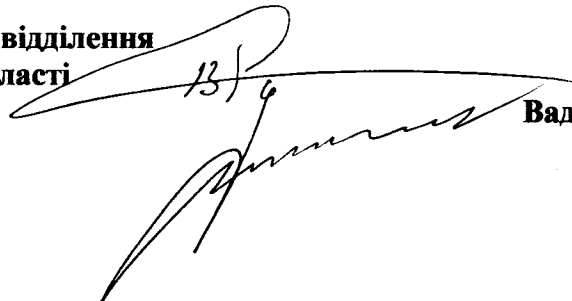
В будь-який момент підозрюваний має право укласти *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення, а також угоду про визнання винуватості після повідомлення про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.* У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Також, підозрюваному роз'яснено зміст ст. 63 Конституції України, про те, що: особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрювана _____ / _____ /

Захисник _____ / _____ /

Старший слідчий в ОВС 2-го відділення
СВ УСБУ в Закарпатській області
підполковник юстиції

 13/9
Вадим РУМЯНЦЕВ

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянки Шкиря Світлани Володимирівни, 27.01.1970 р.н., уродженки с. Павленкове, Новопсковського району, Луганської області, зареєстрованій с-ще. Марківка, вул. Імені Героїв Небесної Сотні, б. 36, Старобільського району, Луганської області, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам **необхідно з'явитися 07 січня 2026 року о 14 год. 00 хв.** в каб. № 67 до слідчого відділу УСБУ в Закарпатській області (м. Ужгород, вул. Довженка, 3, до старшого слідчого в ОВС 2 відділення підполковника юстиції Румянцева Вадима Євгенійовича (м.т. 0991791704) для участі у слідчих та процесуальних діях у кримінальному провадженні № 220250700000000083 від 09.06.2025 за підозрою Вас у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
 - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Нагадуємо про обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість явки. Поважні причини та наслідки неприбуття, передбачені ст.ст.138, 139 КПК України, в тому числі щодо можливості здійснення спеціального досудового розслідування та судового розгляду.

Старший слідчий в ОВС 2 відділення
слідчого відділу УСБУ в З/о
підполковник юстиції

30 грудня 2025 року

Вадим РУМЯНЦЕВ

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянки Шкиря Світлани Володимирівни, 27.01.1970 р.н., уродженки с. Павленкове, Новопокровського району, Луганської області, зареєстрованій с-ще. Марківка, вул. Імені Героїв Небесної Сотні, б. 36, Старобільського району, Луганської області, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися **10 січня 2026 року о 14 год. 00 хв.** в каб. № 67 до слідчого відділу УСБУ в Закарпатській області (м. Ужгород, вул. Довженка, 3, до старшого слідчого в ОВС 2 відділення підполковника юстиції Румянцева Вадима Євгенійовича (м.т. 0991791704) для участі у слідчих та процесуальних діях у кримінальному провадженні № 220250700000000083 від 09.06.2025 за підозрою Вас у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
 - 1) затримання, тримання під вартою або відбuvання покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Нагадуємо про обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість явки. Поважні причини та наслідки неприбуття, передбачені ст.ст.138, 139 КПК України, в тому числі щодо можливості здійснення спеціального досудового розслідування та судового розгляду.

Старший слідчий в ОВС 2 відділення
слідчого відділу УСБУ в З/о
підполковник юстиції

30 грудня 2025 року

Вадим РУМЯНЦЕВ

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянки Шкиря Світлани Володимирівни, 27.01.1970 р.н., уродженки с. Павленкове, Новопокровського району, Луганської області, зареєстрованій с-ще. Марківка, вул. Імені Героїв Небесної Сотні, б. 36, Старобільського району, Луганської області, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 **Вам необхідно з'явитися 13 січня 2026 року о 14 год. 00 хв.** в каб. № 67 до слідчого відділу УСБУ в Закарпатській області (м. Ужгород, вул. Довженка, 3, до старшого слідчого в ОВС 2 відділення підполковника юстиції Румянцева Вадима Євгенійовича (м.т. 0991791704) для участі у слідчих та процесуальних діях у кримінальному провадженні № 22025070000000083 від 09.06.2025 за підозрою Вас у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
 - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Нагадуємо про обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість явки. Поважні причини та наслідки неприбуття, передбачені ст.ст.138, 139 КПК України, в тому числі щодо можливості здійснення спеціального досудового розслідування та судового розгляду.

Старший слідчий в ОВС 2 відділення
слідчого відділу УСБУ в З/о
підполковник юстиції

30 грудня 2025 року

Вадим РУМЯНЦЕВ

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного
ШКИРІ СВІТЛАНИ ВОЛОДИМИРІВНИ, 27.01.1970 р.н.

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій, на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів, згідно зі статтею 290 КПК України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

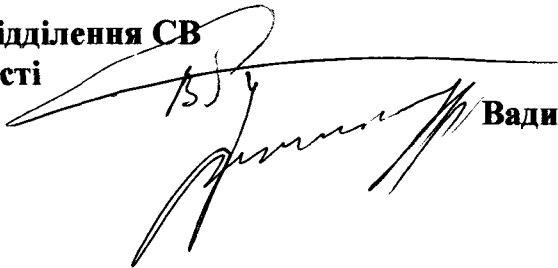
Підозрюваному також роз'яснено зміст ст. 63 Конституції України - про те, що особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначене законом.

Також, роз'яснено зміст ст. ст. 59 Конституції України, а саме: кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав. Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура (У відповідності до Рішення Конституційного Суду України у справі про право на правову допомогу від 30 вересня 2009 року дане положення треба розуміти так, що особа під час допиту її як свідка в органах дізнання, досудового слідства чи дачі пояснень у правовідносинах з цими та іншими державними органами має право на правову (юридичну) допомогу від обраної за власним бажанням особи в статусі адвоката, що не виключає можливості отримання такої допомоги від іншої особи, якщо законами України щодо цього не встановлено обмежень).

В будь-який момент підозрюваний має право **примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення, а також угоду про визнання винуватості після повідомлення про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.** У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Пам'ятку вручив:

**Старший слідчий в ОВС 2 відділення СВ
УСБУ в Закарпатській області
підполковник юстиції**

 Вадим РУМЯНЦЕВ